

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת הימים ברוך, קליבלנד וויסט

mesorah handed down from the *Gaonim*. The public announcement that we make in *shul* is just a public reminder when *Rosh Chodesh* will fall out so people will remember to keep all the appropriate *halachos*. Nevertheless, we should do as best as possible to keep this long-time *minhag* (1).

The **Chavas Yair** (2) writes that if the *tzibbur* forgot to *bench Rosh Chodesh* before putting away the *Sefer Torah*, they should not take out the *Sefer Torah* again but rather recite it before *Mussaf* without a *Sefer Torah*. Even better is to wait for *Shabbos Mincha* after *Krias HaTorah*, before returning the *Sefer Torah*. Having a *Sefer Torah* is a remembrance of the olden-day *Kiddush Hachodesh* which was done by the *Beis Din Hagadol*. This is also why we do it standing - to commemorate the people standing there who answered "Mekudash Mekudash" during the *Kiddush Hachodesh* process (3). To take out a *Sefer Torah* specifically for this is not justified. In the **Siddur Otzar HaTefillos** (4) there is another explanation to understand the nature of the monthly *Birkas Hachodesh*, but it is not *halacha*.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Minhagim and Customs of Chodesh Tishrei (8)

Forgetting Shabbos Mevorchim: This year, *Parshas Bereishis* falls out on *erev Rosh Chodesh Cheshvan*. We *lain* the *Haftorah* of "Machar Chodesh" and recite *Yaaleh V'yavo on Motzei Shabbos*. What happens if a *shul* forgets to *bench Rosh Chodesh* before *Mussaf*? Does it make any difference to the *Rosh Chodesh* status since *Rosh Chodesh* was not proclaimed by the *tzibbur*?

Answer: Even if *Rosh Chodesh* was not announced, there is no change in *Rosh Chodesh* status and all the laws of *Tefillah, Hallel, Mussaf*, etc. are still in effect. The announcement is just a reminder to perform all the *Rosh Chodesh halachos*. In this case, the reminder should be done by *Mincha* when the *Sefer Torah* is out, or to do it by *Mussaf*, in the morning without a *Sefer Torah*.

Reasons: When Hillel (the *Amorah*, grandson of *Rabbeinu Hakadosh*, a tenth generation from the famous *Hillel Hazaken*) saw that the institution of *Semicha* would soon be gone as a result of gentile oppression, he created a calendar and sanctified all the *Roshei Chodashim* till the time of *Moshiach*. This is a

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - קידושין סא

תנאי פכול is בני גדי ובני ראובן of תנאי must be in the same form of מאיר ר' - "או תנקה מאלתי" Our *Gemara* brings a proof from the fact that אברהם אבינו made אברהם אבינו swear that he must first go to the family of אברהם to find a wife for יצחק, and if they don't allow her to come back with him, only then is he free from this שבועה and may seek a wife for יצחק even from the שיטה ר' requires and seems to be a proof to his שיטה ר'.

The *Gemara* [עירובין לא:] says that "חזקה שליח עושה שליחתי". Therefore, if one needs to make an עירובי תחומין and asks someone to place it for him, he may assume his שליח did his job and placed it for him because שליחתי. The *Gemara* [מזון ב' סעודות] uses this חזקה in a case where one sends a שליח to be מקדש a (unspecified) women for him and never returns. We are אסור to marry all women, since they might be related to the lady the שליח was מקדש for him.

in both *Gemara's* explains that the sender is אסור to all women only as a קנס for acting irresponsibly, by sending a שליח without specifying which women he should be מקדש. However, מדיאריותא any future women he would want to marry would be permitted to him based on the majority of women in the world that are not related to the wife the שליח was מקדש for him, and is therefore מותר to him.

disagrees with *Tosfos* and says the אסור to all women is not a קנס for putting himself in a situation of doubt, and he offers a different reason. One of his proofs is, if this action is deserving of a קנס for sending a messenger without details of who how were אברהם and יצחק able to send אליעזר away on a mission without specifying the exact women to be מקדש?

Some say this is what is meant when we say on *Pesach* - "לבן ביקש לעקור את הכל". Had לבן and בתואל been successful in poisoning אשה and מקדש was אליעזר אברהם would have to assume אברהם, חזקה based on our חזקה, then based on our חזקה, thus stopping the continuity of the חזקה who it was, it would restrict יצחק from marrying.

הוא היה אומר

R' Sholom Noach Berzovsky zt"l (Nesivos Sholom) would say: Why was it that *Hashem* accepted the offering of Hevel and not the offering of Kayin? The *posuk* tells us that Kayin brought 'מפרי האדמה' (fruits of the land) while Hevel brought 'מבכורות צאנו' (firstborn of his flock). *Hashem* accepted Hevel's offering because it came from his own possessions, from what he himself worked hard for and toiled to make as best as possible. However, Kayin brought from the fruits of his field, items not necessarily from his own hard work, rather he saw fruit and thought it would be nice to bring it to *Hashem*. A lesson to learn is that it's not enough for a person to give; if you are not giving of yourself, from what you work hard for, it is not necessarily accepted before *Hashem*.

A Wise Man would say: "A true Israeli soldier fights not because he hates what is in front of him, but because he loves what is behind him."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to: Torahtavlin@yahoo.com

HE orchestrates all events!... 103,991 already signed
COMMIT. CONNECT. CORRECTLY. לכבודו.
855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעינו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Cities Edition
פולר חודש חשוון
שבת קודש
6:33 PM
פט 1 חלק

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY 10952
© All Rights Reserved

שבת קודש פרשת בראשית - כ"ט תשרי תשפ"ד Shabbos Kodesh Parshas Bereishis - October 14, 2023

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY GO TO: WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

הגורם לתביעות כעין אלו הינו המציאות שישנם אחים שהם אכן דומים בכל הענינים, ולכן כשרואים שגם אחים אלו דומים מעט בתכונותיהם מנקשים להשוותם בכל הענינים, אולם האמת הוא שאין הדברים מוכרחים כלל, לפעמים דומים הם רק במקצת, ולפעמים אין שום דמיון ביניהם, ולכן אין לנו לתבוע מזה מה שמוכיח זה כל עוד שאין לנו הוכחות ברורות שאכן אחיו הוא בכל הענינים. זוהי שגלתה לנו התורה באלו המקראות, שהיו שלושה אחים שכלל לא היו דומין זה לזה, כל אחד היה עסוק בתחום שונה לגמרי משאר אחיו, והיה זה לפי תכונותיהם וכשרונותיהם השונים, ועלינו להקיש עוד משפחות למשפחה זו, ולהבין שהם גם כן מציאות כזו שכשרונותיהם של האחים הם שונים זה מזה מן הקצה אל הקצה, ואם אפשר לקבוע מה הם הוכחותיו של בן או תנין על סמך הצטיינותו של אחיו, אכן על האב ועל האמך לדבר את כל בניו ותלמידיו לכל עניני עבודת השי"ת, אבל לא ידרוש מהם יתר על יכולתם, כי אם לדרת לתוך דעתו של כל אחד מהבנים והתנינים ולבדוק היטב את מזגו וכוחותיו, ואו יודיע מי הוא זה שיכולים לעודדו יותר לתורה כי חננו ה' והכשרו לכך, ומי הוא זה שהצלחתו תלויה ביותר התחומים של עבודת ה' ובהם הוא זקוק לעידוד. וכפי שהורה לנו שלמה המלך בתכמתו (משלי כב. ו) "תנחך לנער על פי דרכו" רדיינו כפי כוחו ומידת יכולתו, ועל ידי זה יזכה לראות ברכה בעמלו ויגם כי זיקין לא יסור ממנה". רמז לכך מצאנו בלשונו של בעל ההגדה של פסח' כשאמר: "בנגד ארבעה אינם דברה תורה, כי כל האבות צריכים לדעת שהינם אבות לך" סוגי בנים ולא אבות האב כל הבנים שגל הם פחות או יותר סוג אחד, אלא עליו לדעת שכל בן הוא עולם בפני עצמו, ואין מזגו של זה כמזגו של זה, ועל האדם למצוא מסילות ושבילים ללבם של כל אחד מבניו, האין להמשיך על כל אחד הדומש הכביד של ציאת מצרים.

רצונו, עם שכחו הוסר ונסתלק מהם, עם כל זה הבנין קיים. אבל הוא יתב"ש, כמו בעת בריאת העולמות כולם, בראם והמציאם הוא יתברך יש מאין, בכחו הבלתי תכלית, כן מאו. כל יום וכל רגע ממש, כל כח מציאותם וסדרם וקיומם, תלוי רק במה שהוא יתב"ש משפיע בהם ברצונו יתברך כל רגע, כח השפעת אור חדש, ואילו היה הוא ית' מסלק מהם כח השפעתו אף רגע אחת, כרגע היו כולם לאפס ותהו. וכמו שיסודו אנשי כנסת הגדולה "מחודש בטובו בכל יום תעשה מעשה בראשית", היינו "תמיד" ממש, כל עת ורגע, וראיתם מפורשת כאמור: "למדו ארצם גדלים", שלא אמר "עשה" אלא "עושה". וזהו שנקרא הוא יתב"ש, "האלקים" - בעל הכחות כולם שכל כח פרטי הנמצא בכל העולמות, הכל, הוא יתב"ש, הבעל כח שלהם שמשפיע בהם הכח וגבורה כל רגע, ותלויים בידו תמיד לשנותם ולסדרם, ברצונו ית'". מביאר מדבריו, שהגם שאנו מאמינים שהשי"ת ברא את העולם יש מאין" בששת ימי בראשית, מ"מ "מעשה בראשית" לא נגמר, שר"י כל רגע ורגע שהעולם מתקיים היינו רק משום שהשי"ת משפיע בו הכח להתקיים וזהו כוונת שם "אלקים", שהוא ית' בעל הכוחות כולם, וכל קיום העולם רק ממנו ית'. ולפי"ז יל, דהו הטעם מדוע לא כתיב בבריאת העולם שם ה' בלשון "ויהי" ורק בלשון "אלקים", להורות על יסוד זה שהשי"ת בעל הכוחות כולם, ולא נגמר בבריאת העולם בששת ימי בראשית, רק כל רגע שהעולם מתקיים הוא א"ו רק משום שהשי"ת מקיים, שהוא בעל הכוחות כולם!

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעובין שליט"א, ר"י שער חשמית ירושלים עירודק

ותלך עדה את יבל היא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנדר ועונב. וצלה גם הוא לידה את תובל קין לטש כל הרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה (ר-כמאב) - הדרכה כמשנת הדונך (שמתחילים שוב את התורה מבראשית מן הראוי לדבר שוב אודות ההשקפה הנכונה שעלינו להתרגל בה בבואינו להגות בהסיפורים שבפרשיות התורה, והוא שאסור לנו להעלות על הדעת שכיוונה התורה לגלות לנו רק את המעשיות כמשמען, שאין אכן שום הוראה לאדם, ותכלית מטרתה של התורה היא להורות לאדם את המעשה אשר יעשה, ובהכרח נרמזים בכל המקראות "סודות והדרכות להאיש הישראלי. ולכן כשהוא הוגה בפרשיות אלו מוטל עליו לראות שהלימוד יביאנו לידי מעשה, ועליו להתבונן בכל מקרא שמא ימצא בו איזה רמז המורה לו דרך בעבודת ה'. בין המקראות האומרות "דרשני" נמנים גם השלושה מקראות שלפנינו, כי כשרואים אנו איך התורה מאריכה ומפרטת את אומנותם של שלושה בני למך, מתעוררת התמימה, מה רצתה להשמיענו בהיגלה מה עלי לדעת האין התפרנס כל אחד מהם? ואפשר שרצתה התורה להודיע בכך שאסור לאב או למחנך להשוות אח אחד למשנהו, כי לפעמים דומים האחים זה לזה במקצת תכונותיהם, ומתוך כך נדמה לו להאב או להמחנך ששוים הם גם בכשרונותיהם ובכל תכונותיהם, וכשאחד מהם נתרך בכשרונות נפלאים והואה ברכה בלימודו, דורשים גם מהשני שיגלה את חילו בתורה כאחיו, וכשרואים שאינו הולך בעקבות אחיו מתמלאים עליו חזמה, וגם כשמתנצל ואומר שמדובר במשימה שהיא מעבר ליכולת ואין מאמינים אותו, שרדי הבן בעל הכשרונות מוכיח שאין אמת בדבריו...

עדותיך אתבונן

לפנינו מאת הרב אברהם יוסף אבשלום שליט"א, נבגלים שיהא אברהם

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ וגו' (א-א) - בענין הוא "עושה" לכל המעשים

פרש"י: "ברא אלקים - ולא אמר ברא ה', בשתהלה עלה במחשבה לבראותו במדת הדין, ראה שאין העולם מתקיים, הקדים מדת הרחמים ושפתה לדין", עכ"ל. שהטעם שלא נזכר במשך כל הפרשה של בריאת העולם שם ה' - בלשון "ויהי", רק כתיב "אלקים", הוא משום שלשון זה הוא לשון של מדת הרחמים, ורצונו של הקב"ה היה לבראותו במדת הדין, אלא שראה שאין העולם יכול להתקיים רק על מדת הדין, ע"כ שיתף מדת הרחמים עם מדת הדין.

אולם נראה לענ"ד, ד"ל טעם אחר מדוע כתיב בכל פסוקי בריאת העולם דוקא הלשון "אלקים". הנה המחבר פסק (ס"ה ה): "כיון בברכות פירוש המלות, כשיוכר השם כיון פירוש קריאתו באדנות שהוא אדון הכל, וכיון בכתיבתו ביד"ה" שהיה והוה ויהיה, ויהיכירו אלקים, כיון: שהוא שיהא יתברך בעל היכולת ובעל הכחות כולם", וביאר **בנפש והימים** (שער א, פ"ב): "וענין מה שיהא יתברך נקרא "בעל הכחות" כי לא כמדת בשד דהם מדת הקב"ה, כי האדם כשבונה בנין ומעץ, אין הכוונה בראת ומבצאי אז מכוח העין, רק שלוקח עצים שכבר נבראו ומסדרם בבנין, ואז שכבר סדרם לפי

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickensforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunim and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

(1) הובא במגן אברהם ת"ז, וכן נזכר בימי הראשונים ע' שבולי לקט ק"ע (2) עיין מקור חיים רפ"ד (3) ע' ש"ת אגרות משה א"ח א' קמב (4) בשהו חלק א' בענין ברכת החודש

מעשה אבות ... סימן לבנים

ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ... (ב-ג)

The First World War was raging in Europe, and as the fighting intensified, many young American troops were being shipped overseas, where they met an untimely end. A worried couple came to see **R' Pinchos Dovid HaLevi Horowitz זט"ל**, the first **Bostoner Rebbe**, at his home in Boston's North End. Tearfully, they explained to him that their son had received a draft notice and since many Americans were being shipped off to war in Europe, they feared for his life.

The *Rebbe* listened compassionately and then asked them only one question: "Do you keep *Shabbos*?"

"No," they said, "we simply can't ... the business, Rabbi ... this is America - it's just impossible."

"I'll make a deal with you," the *Bostoner Rebbe* said, offering a hint of a smile. "If you will keep *Shabbos* one hundred percent - even here 'in America' - I'll promise you that your son will never go off to fight in the war."

They hemmed and hawed, talked it over, and finally took the plunge. They gave the *Rebbe* their solemn promise to keep *Shabbos* 100% and left. They indeed kept *Shabbos* conscientiously after that and all seemed well, until the U.S. Army "found them." Their son received a notice to appear at a designated time and place for his physical examination.

The young man's parents panicked and ran back to the *Bostoner Rebbe*. They demanded an explanation. "You said he will not go to war!" The *Rebbe* calmed them by saying simply, "I promised he will not go to Europe, and he won't."

However, their son passed his physical examination in fine form and soon received another letter from the army. "Greetings ..." He was to appear at a specified time and place to be inducted into the U.S. Army and pick up his uniform.

Once again, his parents ran to the *Rebbe*. "Look, we're keeping *Shabbos* as we promised we would ..." but all the *Rebbe* would say was his consistent refrain: "I promised you he won't go to Europe, and a promise is a promise."

Another letter, another visit to the *Bostoner Rebbe*, and off their son went for basic training. And so the weeks went by.

Finally, they received one last letter. Their son was to appear in two weeks' time to board a ship with his company. The destination was the war front in Europe! Again, the parents ran to the *Rebbe* and again they received his promise. They were not satisfied. But the days ticked slowly by with no deliverance in sight. No last-minute messenger came.

The parents paid the *Rebbe* several more visits, the last one on the very day their son was to set sail but the *Bostoner Rebbe* continually maintained his calm demeanor and refused to become excited. He merely asked them, "Are you still keeping *Shabbos* one hundred percent?" and, when they said yes, he calmly reiterated, "A promise is a promise"

On the final day before the ship was to set sail, the hours ticked by. Nothing happened, no reprieve. No last minute notice. They left their house for the dock. Still nothing happened. They said their tearful farewells. Nothing.

Then the young soldier, together with all his shipmates, ascended the gangplank to the deck of the ship. As he reached the top, he turned to wave one last, sad farewell - he was off to battle - and then it was all over...

Well, not quite. The next soldier in line, not expecting the man in front of him to suddenly turn and stop, accidentally bumped into the young man waving to his parents, and the son lost his footing. While falling, he managed to get his foot caught in a hole in the deck. There was quite a commotion at the top of the gangplank, and the young man was soon being slowly carried back down the gangplank, wincing in pain. He had twisted his ankle, and it was quite a bad sprain, one that could take weeks to heal. The young man quite literally missed the boat!

A few weeks of recuperation in an army hospital in Boston did wonders for his ankle and his spirits, and the young man was soon up and about. He was eventually assigned to a new unit; but he never did see service in Europe!

The *Bostoner Chassidim* saw this as a clear example of "A *Tzaddik* decrees and *Hashem* fulfills," but the *Rebbe* was not convinced. To him, it was an example of the power of keeping *Shabbos*. After all, "A promise is a promise..."

תורת הצבי על הפטרות

The *Haftarah* of *Machar Chodesh* details *Dovid HaMelech*'s absence from the royal table of *Shaul HaMelech* on *Rosh Chodesh* after *Dovid* suspected *Shaul* had nefarious intentions towards him. *Dovid* and *Yonason*, *Shaul*'s son, formulated a plan to determine the extent of the threat after which *Dovid* went into hiding. In the exchange between *Dovid* and *Yonason*, the *Navi* writes, "ונפקדת כי יפקד מושבך" - "and you [*Dovid*] will be missed when your seat remains vacant."

R' Yechezkel Weinfeld shlit'a quotes the **Rama** who makes an interesting deduction from the words of **Rabbeinu Bechaya**. The word "ונפקדת" means to single out, but has a deeper connotation here. *Dovid*'s very absence from the royal table would serve as his presence there. By *Dovid* not being

there, King *Shaul* would notice him more and his absence would be even more apparent than had he been present.

Says **R' Weinfeld**, the cycle of the moon is similar to the life of *Dovid HaMelech* and the history of the Jewish people. The moon is small in size at the beginning of the month and grows until midway through after which the cycle repeats itself. This is the story of *Dovid HaMelech* and his *Malchus*: it goes in cycles where first it's present and then it becomes absent and will eventually become present again.

This *Haftarah* emphasizes our belief that even in the darkest of times, when we don't see *Hashem*'s hand anywhere - as we are seeing in *Eretz Yisroel* now - we know that it is still there protecting, and will indeed come back and be revealed to us.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

ויאמר לו ידונתן מחר חדיש ונפקדת כי יפקד מושבך ... (שמואל א' ב-ח)

בראשת ברא אלקים את השמים ואת הארץ ... (ב-א)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV V' FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPFMAN ZT"l

מחשבת הלב

This year תשפ"ד, should be forever ingrained in our minds and hearts, as we witnessed firsthand how the entire מעשה and specifically the weather, was orchestrated by our אבינו אב הרחמן, only for the sake of *Klal Yisroel*. The torrents of rain were halted several times over the course of weeks leading up to *Sukkos*, affording us the opportunity to both, build the *sukkah* and ultimately be מקיים the *mitzvah* of תשוב, B"H. Especially on the first night of *Yom Tov*! *Takeh a Pelleh!*

The very first **Rashi** quotes a *Chazal* that the reason the *Torah* started with *Bereishis* and not the first *mitzvah* of *Kiddush Hachodesh*, was "שאם יאמרו אומות העולם ליסטים אתם... הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה הוא... וברצונו נטלה מהם ונטלה לנו".

How does that pacify the *goyim*? Now, they won't refer to us as "ליסטים" - land robbers? I think *poshut pshat* is that the gentiles of the world have a misconceived notion. i.e. WE DID IT - it's our success, our land, WE are in control! **Rashi** is saying that the proper outlook is that *Hashem*, Who created the world, is the real Boss. He gave *goyim* the land and decided to now give it us. It's a *mechayav* for us *Yidden* too, to realize that it's *Hashem*'s present and not due to our efforts and power.

We, unfortunately, find ourselves now in a *matzav* of *tzara*, as *Acheinu Bnei Yisroel* in *Eretz Yisroel* face the unknown. And while we stand with them in *tefillah* and unity, it would behoove us all to be *mekabel* something upon ourselves as a *zechus*. One suggestion someone made is as follows: The *Gemara* in *Rosh Hashana* says "...ככל שנה שאין מריעין בתחילה...". This year, the first of *Tishrei* was *Shabbos* and we didn't blow the *Shofar*. The *Medrash* says "בראשית" has the words "רא שבת" - see and fear the *Shabbos*. If we could just make some sort of *chizuk* in the *shemira* of *Shabbos*, each person respectively, then *b'ezras Hashem*, *Shabbos* can be our *shomer* and become a *meilitz yosher* for us *Yidden b'klal* and *b'frat* for our dear beloved brethren in *artzeinu hakedosha*. May we only hear *besuros tovos* and *yeshuos* for all of *Klal Yisroel*, B'KAROV!

משל למה הדבר דומה

ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחד לקין מאד ... (ד-ה)

משל: When the *Gaon* and *Tzadik*, **R' Shimshon M'Zivlin זט"ל**, was hired to serve as *Rav* in *Zivlin*, he made two conditions. The first was that the *kehillah* would not make any changes without his agreement. His second condition was that in order not to waste precious time which he could spend learning, he would judge *kehillah* matters and answer questions only on *Motzei Shabbos*. The *kehillah* agreed.

One day, **R' Shimshon**'s wife went to the market and spotted a fish she wished to buy for *Shabbos*. The wife of a rich man was standing there, and she too, wanted to buy the fish. She raised the price, speaking in very harsh terms against **R' Shimshon**'s wife, and bought the fish.

The onlookers were shocked at the rich woman's behavior, saying, "It's an offense to the *kavod* of *Torah* that she talks to

the *Rav*'s wife like that! This woman and her family must be taught a lesson." However, the *Rav* could only be approached on *Motzei Shabbos*, so they told the *Rebbetzin* to prepare her case by bringing up the story to her husband over *Shabbos*.

On Friday night, the *Rebbetzin* told **R' Shimshon** the story. "When did this happen?" "On Tuesday," she replied.

R' Shimshon paled, "Tuesday! And since Tuesday you have held a grudge against a *bas Yisroel*? We must go now and appease her." Together they went to the rich man's house. As soon as they opened the door, the whole family begged the *Rav*'s forgiveness. "We too have come to request forgiveness from you for bearing a grudge since Tuesday!" the *Rav* answered. The two sides wept, then parted in *shalom*.

נטל: Hate, grudge and jealousy have always been a part of human nature. During these trying current events in the Holy Land, let us, the Jewish people, unite in unequivocal *shalom*!

וכל עשב השרה מים יצמח כי לא המטר ה' אלקים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה (ב-ה)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Rashi tells us that after *Maaseh Bereishis*, the grass did not begin to grow right away because there was no rain. And why was there no rain? Because there was no one to *daven* for rain. As soon as *Adam* was *mispallel*, rain fell and the earth sprouted! *Tefillah* is what brings the world to life! The amount of *davening* that is taking place right now, here in *Eretz Yisroel* - and around the world - is remarkable. Thousands of *sifrei Tehillim* are being recited around the clock for our brothers and sisters in harm's way. The power of *Tefillah* is one that stands *b'rumo shel olam*. It is at the helm of the universe and has the ability to overcome nature. One should never underestimate the *koach* of a single prayer. This is the strength of the Jewish Nation!

In fact, **R' Elimelech Biderman shlit'a** gave a powerful *shiur* this week and said that at this time we need to work on three things: 1. **EMUNAH!** We need to hold on tight and realize that *Hashem* is with us every second and He loves us and will only do what is good for us! 2. **ACHDUS!** We need to truly be there for each other. This is a tremendous *zechus*. A woman in my neighborhood told me that because 300,000 soldiers were called up on *Simchas Torah*, they literally took nothing with them! They need everything from deodorant to underwear to water to canned goods! She is asking everyone to please drop off stuff at her house because she has someone who will take everything down South! That is *Achdus*! And the third thing is **TEFILLAH!** We must *daven* for our fellow *Yidden*, because with *Tefillah*, we can strengthen ourselves to overcome our enemies.

I sent my son off to *Yeshivah* yesterday, there is no *bein Hazmanim* here. I felt like the mother of a soldier sending her son out to fight. I told him he is going to his army base in the army of *Hashem*. Of course, we all know that the greatest ammunition we have is *Torah*. May all our soldiers, those in the South, North, and those in the *batei Medrash* and *Yeshivos* be successful. What we need to win this war is spiritual *zechusim*! May we all be *zoche* to greet *Mashiach*, right here is the safest place in the world!